

تجدید انتخابات برای تشکیل مجلس مؤسسان

سیامک مهر

قیام ملت ایران بر علیه نظام تجاوز اسلامی، علی رغم سعی و تلاش افراد و نیروهای داخلی و بین المللی که به دنبال مهار آن هستند، به یک انقلاب شکوهمند فرا رویده است. خیزش ملت ایران در پی خواسته ای کمتر از انحلال جمهوری اسلامی و تأسیس و برقراری نظام و دولتی دموکراتیک و سکولار نیست و نخواهد بود. خون هایی که هر ساعت و هر لحظه نثار آزادی و ایران می شود، کم گوهری نیست که در پای اصلاحات دروغین نظام سنگسار اسلامی ریخته شود.

ملت ایران از دوم خرداد 76 به مدت هشت سال فرصت اصلاح جمهوری اسلامی را در اختیار جناحی از درون خود رژیم قرار داد، اما نتیجه اش بیرون آمدن اهریمنک حقیری از درون شکم این هیولا بود که طی چهارسال کشور را با تروریسم و تهدید جهان به سلاح اتمی تا لبه پرتگاه حملهء نظامی بیگانگان پیش برد، اقتصاد کشور را به نابودی کشاند، ملت ایران را به انحاء مختلف تحقیر کرد، دموکراسی را تهوع آور خواند، کمترین اعتراض ها را با خشونت سرکوب کرد، بی فرهنگی، مذهبی و مداحی و خرافاتی و جمکرانی و جاهلانه را با بودجه هایی هنگفت از سرمایه کشور گسترش داد و با زوزه های مذهبی و امام زمانی در مناسبات جهانی و عرصه بین الملل، باعث بی آبرویی ملتی متمدن و کهنسال در نزد جهانیان گردید...

ملت ایران اگر از اصلاح طلبان، طلبکار نباشد که هست، هرگز هیچ دین و بدهی ندارد که ناگزیر باشد در چارچوب تنگ مطالبات ایشان خود را محصور کند و از خواسته های حداکثری خود تا انحلال جمهوری اسلامی دست بشوید. از طرفی این خون های ریخته شده بر کف خیابان ها، به خاطر تعویض ملیچکی با ملیچکی دیگر برای خامنه ای و یا ولی فقیه و آدمخوار و خونریز بعدی نیست. بنابر این ابطال انتخابات 22 خرداد و برگزاری انتخاباتی دیگر جهت انتخاب رئیس جمهور در همین نظام فقهاتی و آخوندی و ضدبشر و زن ستیز و آزادی کنش اسلامی، کاری عبث و امری واپسگرا و ارتجاعی است.

انتخابات بعدی در ایران، انتخابات جهت گزینش نمایندگان واقعی ملت برای تشکیل مجلس مؤسسان و وضع و تدوین قانون اساسی، نظام آینده ایران است. انتخاباتی که تمامی ملت از هر قوم و دین و مذهب و عقیده ای در آزادی کامل انتخاب شود و انتخاب کند. همهء اصلاح طلبان و اسلامخواهان و آیت الله های ریز و درشت این فتنه را از گوش خود درآرند و فریاد مردم را بشنوند که نظام اسلامی را نمی خواهند. آیت الله ها حواسشان را جمع کنند و از صدور فتوای صدمن یک غازشان و از اخلال در حرکت و جنبش آزادی خواهانه ملت ایران دست بردارند. ما را به خیر شما امید نیست، شر مرسانید.

این جان های گرامی که امروز در خیابان های سرزمین اهورایی پریر می شود، این خون های پاک که خیابان های ایرانشهر را گلگون می کند، این دختران و پسران نازنین، این فرزندان شجاع کوروش که سینه های گرمشان را سپر گلوله های اهریمن ساخته اند، برای گل روی فلان آخوند و آیت الله دشمن آزادی و دشمن انسان و ایران به خیابان نیامده اند. نیامده اند که با فتوای فلان دستیار و فلان دهان اهریمن خفته در گنداب حوزه های جهل و خرافه، دامن روشن آزادی را لکه دار کنند.

امروز اگر آخوندها و آیت الله هایی مانند منتظری و صانعی و اردبیلی به وسط پریده اند و از عدالت و حقوق مردم دم می زنند، نگران مرجعیت از کف رفته و دکان بی مشتری مافیای روحانیت معظم در جامعه مدرن ایران هستند. نگران

بی اعتبار شدن عربده های تاریخی. اسلام- اسلامشان هستند. عدالت مورد نظر آیت الله ها و اسلامفروشان، عدالت قصاص و اعدام و سنگسار است. عدالت تازیانه و تعزیر است. نزد آیات عظام و مراجع عالیقدر، عدالت در کلام الله و شرع مقدس معنی می شود که یا با ذوالفقار خونریز علی برقرار می شود و یا با خونی که تا رکاب اسب امام گریخته از چاه جمکران را فراگرفته باشد.

امروز این ملتی که با شهامتی بی مانند چهره به چهره اهریمن دوخته و فریاد آزادی و دموکراسی خواهی و حقوق بشرش جهان را به حیرت انداخته است، یقین بدانید که بسیار پیش از این، از فراز گورها و دخمه های دود گرفته و حجره های تاریکِ جهل و پسماندگیِ حوزه های علمیه عبور کرده است. این ملت بالغ تر از آن است که به ولی و قیم و مرجع و مقتدا نیاز داشته باشد. دوران صغارتِ سال 57 که آیت الله ها بتوانند انقلاب و آزادی و کرامت یک ملت را بدزدند، دیری است که سپری شده. امروز این شما هستید که باید به دنبال ملت ایران بدوید که هرگز هم به گرد پایش نخواهید رسید. منبعد علی می ماند و حوضش، تنهای تنها تا مرگ.

siamakmehr@yahoo.com